

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713214048
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5713214048.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a. s., so sídlom Digital Park 1, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 31 383 408, zastúpeného Mgr. Miroslavom Vilímom, advokátom so sídlom Michalská 9, 811 01 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 30 854 466, proti žalovanému: A. B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXXX XX D. D., zastúpeného ustanoveným procesným opatrovníkom B. E. F., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Martin, o zaplatenie 49,83 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10C/146/2014-461 zo dňa 20. novembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 10C/146/2014-461 zo dňa 20. novembra 2019 potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 49,83 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 49,83 eur od 26.02.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Zároveň priznal žalobcovi proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.), o výške ktorej náhrady rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok III.).

2. Na odôvodnenie rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 30.09.2013 domáhal proti žalovanému vyššie uvedeného plnenia titulom dlžného poistného. Žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že dňa 20.11.2007 so žalovaným uzavrel poistnú zmluvu č. 5170006002 so začiatkom poistenia od 21.11.2007, pričom predmetom poistenia bolo poistenie nehnuteľnosti, domácnosti a zodpovednosti žalovaného za škodu. Poistná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s ročným poistným obdobím. Žalovaný prestal riadne platiť poistné, v dôsledku čoho v súlade s ust. § 801 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) poistná zmluva zanikla dňa 25.02.2011. Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu dlžného poistného, ktoré bolo nutné platiť

za obdobie od 21.11.2010 do 25.02.2011, čo celkovo predstavuje sumu 49,83 eur.

3. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol najskôr platobným rozkazom, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal odpor žalovaný, ktorým jednak namietal rozhodovanie súdu v tejto veci platobným rozkazom a zároveň žiadal, aby súd prvej inštancie nariadil pojednávanie. Žiadal doplniť dokazovanie o korešpondenciu medzi stranami sporu. Poukázal na skutočnosť, že bol to naopak žalobca, ktorý odmietol plniť žalovanému pri poistnej udalosti a v tomto odpore urobil aj podanie, ktoré mohlo byť vzájomným návrhom.

4. Po niekoľkoročnom súdnom konaní vyvolaným potrebou odstraňovať nedostatky väd podaní žalovaného, resp. potrebou rozhodovania o opravných prostriedkoch, ktoré proti rozhodnutiam súdov prvej a druhej inštancie vznášal žalovaný, bolo nakoniec dňa 12.04.2018 uskutočnené prvé meritórne pojednávanie vo veci samej, na ktorom bolo možné uskutočniť

aj dokazovanie, a to výsluchom žalovaného a čítaním dovtedy pripojených listín do súdneho spisu.

5. Žalovaný vo svojej výpovedi potvrdil, že uzavrel poisťnú zmluvu uvedenú v žalobe, avšak dňa 10.08.2010 v F. nastala poisťná udalosť, a to povodeň, ktorá poškodila jeho poistený rodinný dom. Po ohliadke škôd likvidátorom žalujúcej poisťovne, likvidátor spísal protokol o ohliadke poškodeného miesta a na žiadosť žalovaného zapísal do tohto protokolu

aj vyhlásenie žalovaného, z ktorého vyplynulo, že on odstupuje od poisťnej zmluvy v prípade, že mu nebude poskytnuté poisťné plnenie riadne a včas. Toto vyhlásenie by sa malo nachádzať v protokole, ktorý so žalovaným spísal likvidátor, a preto žalovaný žiadal,

aby žalobca pripojil dokumentáciu, ktorá sa týkala šetrenia žalujúcej poisťovne o predmetnej poisťnej udalosti. Žalujúca poisťovňa potom pripojila kópiu príslušného spisového materiálu, teda spis o šetrení poisťnej udalosti.

6. V priebehu konania došlo k obmedzeniu osobnej slobody žalovaného v súvislosti so začatým trestným stíhaním voči žalovanému a následne bolo zistené, že trestné stíhanie voči žalovanému bolo zastavené uznesením Okresnej prokuratúry v Prievidzi spis. zn. 1Pv 684/18-3307-88 zo dňa 22.05.2019, pretože žalovaný v procesnej pozícii obvineného nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný. Po oboznámení sa s kópiou znaleckého posudku, ktorý bol pripojený v trestnom spise a ktorý podávala znalecká organizácia Centrum duševného zdravia, s.r.o., so sídlom v G. H. G., č. znaleckého posudku 74/2019, súd prvej inštancie dospel k presvedčeniu, že žalovaný pre duševnú poruchu nemôže pred súdom konať samostatne [§ 67 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], a preto v konaní žalovanému uznesením spis. zn. 10C/146/2014 zo dňa 27.08.2019 ustanovil procesného opatrovníka podľa ust. § 69 CSP, a to v osobe jeho syna B. B., nar. XX.XX.XXXX.

7. Na pojednávaní dňa 20.11.2019 potom súd prvej inštancie dokončil dokazovanie spočívajúce v čítaní listín pripojených do súdneho spisu.

8. Svoju rozhodnutie súd prvej inštancie založil na zistení, že žalobca ako poisťovateľ a žalovaný ako poisťník uzavreli dňa 20.11.2007 poisťnú zmluvu čísla uvedeného v žalobe, ktorá sa viazala k poisteniu nehnuteľnosti, domácnosti žalovaného a zodpovednosti žalovaného za škodu. Podľa zmluvy mal žalovaný platiť celkové poisťné za rok v sume 5.920,- Sk v štvrtročných splátkach po 1.480,- Sk, čo v prepočte predstavovalo sumu 49,13 eur. Z prehľadu o platení poisťného, ktoré predložila žalujúca strana, súd zistil, že žalovaný naposledy zaplatil poisťné 16.8.2010. Poisťné, ktoré bolo zročné ku dňu 21.11.2010,

už žalovaný nezaplatil.

9. Žalovaný sa prevažne bránil tvrdením, že jednak pred splatnosťou poisťného pri riešení poisťnej udalosti na jeho rodinnom dome oznámil likvidátorovi poisťnej udalosti, že zmluvu vypovedá za predpokladu, že mu nebude uhradené poisťné a dôkaz o tom, že poisťné

za neskoršie obdobie v žalobe uvedené zaplatil neprodukoval. Súd prvej inštancie v súvislosti s obranou žalovaného vyžiadal od poisťovne kópiu spisu, ktorý založila poisťovňa v súvislosti s oznámením o poisťnej udalosti spôsobenej živelnou udalosťou zo dňa 15.08.2010 u žalovaného, keď mal byť v dôsledku prívalového dažďa poškodený jeho rodinný dom. V tomto spise, ktorý poisťovňa potom pripojila sa nachádzalo oznámenie o poisťnej udalosti spôsobenej živelnou udalosťou, prijaté poisťovňou dňa 30.08.2010, objednávka ohliadky a zápis o poškodení domu zo dňa 24.08.2010, oznámenia stanoviská ku danej poisťnej udalosti č. 4107022199 zo dňa 31.08.2010, sťažnosť proti odmietnutiu poisťného plnenia zaslaná žalovaným listom zo dňa 08.09.2010, vyjadrenie k tejto sťažnosti – list žalobcu zo dňa 26.11.2010 a fotodokumentácia poškodeného rodinného domu. Z korešpondencie, ktoré si zaslali pri riešení tejto poisťnej udalosti strany sporu, bolo zrejmé, že poisťovňa odmietla poskytnúť poisťné plnenie žalovanému v súvislosti s poisťnou udalosťou, ktorá mala vzniknúť dňa 15.08.2010 z dôvodu, že nezistila poškodenia, ktoré by mali byť spôsobené prívalovým dažďom, ale boli podľa názoru ohliadajúceho pracovníka spôsobené zatekaním cez poškodenú strechu rodinného domu. Zo sťažnosti proti odmietnutiu poisťného plnenia - listu žalovaného zo dňa 08.09.2010 vyplynulo, že žalovaný v závere sťažnosti žiada, aby bol finančne odškodnený a pri nedodržaní daného termínu bude vec postúpená súdu

na vymáhanie s okamžitým odstúpením poisťníka od poisťnej zmluvy č. 5170006002

a súčasne bude prípad oznámený orgánom činným v trestnom konaní. Na dopyt súdu prvej inštancie však poisťovňa neprodukovala ďalšie dôkazy preukazujúce, že by žalovaný bol

pred zánikom poisťnej zmluvy zo zákona v dôsledku neplatenia poisťného ukončil platnosť poisťnej zmluvy odstúpením od tejto poisťnej zmluvy. Z listu vyplynulo, že samotný list žalovaného zo dňa 08.09.2010 nie je odstúpením od zmluvy, ale žalovaný signalizuje, že tak urobí pre prípad, že mu poisťné plnenie vyplatené nebude. Samotný žalovaný však neprodukoval dôkaz, že by platnosť poisťnej zmluvy pred dňom 24.02.2011 bol ukončil iným spôsobom. V dôsledku tejto skutočnosti súd prvej inštancie obranu žalovanému preukázanú nemal. Z listu žalobcu zo dňa 18.01.2011 bolo zrejmé, že poisťovňa týmto listom urguje zaplatenie poisťného za obdobie od 21.11.2010 do 20.11.2011 v sume 47,90 eur, ktoré bolo splatné dňa 21.11.2010, s tým, že upozornila žalovaného, že pre prípad nezaplatenia poisťného, alebo zaplatenia len jeho časti, poisťenie zanikne podľa ust. § 801 OZ uplynutím mesačnej lehoty.

10. Listom zo dňa 04.03.2011 potom poisťovňa oznámila žalovanému zánik poisťnej zmluvy v dôsledku nezaplatenia poisťného do jedného mesiaca od doručenia výzvy zo dňa 18.01.2011, ktorá žalovanému bola doručená dňa 24.01.2011. Žalovaný doručenie tejto korešpondencie nerozporoval. V konaní nebolo preukázané, že by žalovaný bol platil poisťné zročné ku dňu 21.11.2011 a ani, že by žalovaný po dni 16.08.2010 bol ešte zaplatil nejakú platbu poisťného, resp. že by bol ukončil platnosť poisťnej zmluvy pred dňom 24.02.2011.

11. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že nárok žalobcu na zaplatenie dlžného poisťného sa opiera o ust. § 803 ods. 1 OZ, podľa ktorého má poisťiteľ právo na poisťné za dobu do zániku poisťenia. Keďže poisťná zmluva trvala minimálne do dňa 24.02.2011 a nebolo preukázané, že by žalovaný bol zaplatil poisťné zročné ku dňu 21.11.2010 a ktoré mal platiť do 24.02.2011, súd prvej inštancie dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu je dôvodná, a preto jej v celom rozsahu vyhovel. Nárok žalobcu na úroky z omeškania považoval súd prvej inštancie za opierajúci sa o ust. § 517 ods. 2 OZ. Výška úrokov z omeškania posúdil v zmysle ust. § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku vzniku omeškania, teda ku dňu 26.02.2011, keď už bol žalovaný v omeškaní s úhradou celého dlžného poisťného za toto obdobie, bola o 8 %-tuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadza Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu 26.02.2011 bola výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky 1 % ročne. Preto žalobca oprávnené žiadal úrok z omeškania ročne vo výške 9 %.

12. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol plne úspešný, priznal právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania.

13. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Žalovaný namietal duplicitné prejednanie a rozhodnutie veci súdom prvej inštancie, keďže súd prvej inštancie rozhodol vo veci platobným rozkazom č. k. 1Ro/2132/2013-13 zo dňa 25.02.2014, proti ktorému podal v zákonnej lehote odôvodnený odpor, avšak súd prvej inštancie nevydal uznesenie o zrušení platobného rozkazu v zmysle ust. § 267 CSP a týmto postupom založil vadu konania. Zároveň namietal vady žaloby (nedostatok podpisu žalobcu na návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 17.09.2013) a nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ak o takejto žalobe konal. Obdobne žalovaný namietal, že odvolanie žalobcu zo dňa 28.05.2018 (žalovaný uviedol zo dňa 23.05.2018) proti uzneseniu č. k. 10C/146/2014-298 zo dňa 12.04.2018 nebolo podpísané žalobcom a ani opatrené pečiatkou žalobcu.

15. V odvolaní žalovaný ďalej namietal, že súd prvej inštancie mu neumožnil uplatnenie hmotnoprávnej námietky vzájomnou žalobou, ktorou si uplatňoval nárok na poisťné plnenie voči žalobcovi vo vyššej výške, ako bola žalobou uplatnená pohľadávka žalobcu na zaplatenie poisťného. V súvislosti s uplatnenou pohľadávkou žalobcu žalovaný namietal, že dňa 26.08.2010 uhradil štvrtročné poisťné v sume 49,83 eur zročné ku dňu 21.11.2010 po poisťnej udalosti, po povinnom nevyplatení dokázanej náhrady škody z poisťnej zmluvy žalobcom, žalobca poisťné nespotreboval a žalovanému nevrátil.

16. Zároveň odvolanie žalovaný odôvodnil tým, že v spore rozhodovala vylúčená sudkyňa I. B. J.. Zaujatosť sudkyne vyvodzoval z jej celého procesného postupu v predmetnej veci. Taktiež sa dotkol osoby splnomocneného advokáta žalobcu ako nečestného, nedobromyseľného, ktorý sa zmocnil jeho osobných údajov a tieto zneužil na svoje bezdôvodné obohatenie.

17. Žalovaný sa v odvolaní ohradzoval ohľadom záverov súdu prvej inštancie, že nemohol samostatne konať pred súdom a jeho rozhodnutie o ustanovení procesného opatrovníka (§ 69 CSP) považoval za nezákonné. Záver súdu prvej inštancie o jeho nespôsobilosti samostatne konať pred súdom považoval za bludy, čo preukázal svojou účasťou na pojednávaní.

18. Napokon žalovaný v odvolaní vytykal súdu prvej inštancie množstvo formálnych nedostatkov písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku, ako napr. že rovnopis napadnutého rozsudku, ktorý mu bol doručený nepodpísala sudkyňa, ale iná osoba (za správnosť vyhotovenia), že úradná pečiatka Okresného súdu Martin s č. 47 nebola pridelená zákonnej sudkyňi, že v záhlaví rozsudku nie sú uvedení všetci nerozluční spoločníci a pod.

19. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného považoval odvolanie za zmätočné. Rovnako ako iné už skôr doručené podania, ktoré produkoval žalovaný, odvolanie je podľa žalobcu zmesou slov usporiadaných do viet avšak bez logickej súvislosti. Žalovaný uvádza podnety, ktoré s vecou ani nesúvisia, keď v konečnom dôsledku sa zníži k obviňovaniu konajúceho sudcu z nezákonných a nečestných praktík a označeniu advokáta žalobcu za pokútnika.

Pre potreby vedenia súdneho konania bol žalovanému ustanovený procesný opatrovník, a preto žalobca ponechal na zvážení odvolacieho súdu posúdiť, či bolo odvolanie podané oprávnenou osobou, keďže procesný opatrovník odvolanie nepodal a z obsahu spisu jasne vyplýva, že žalovaný nemôže samostatne konať pred súdom. Žalobca považoval za podstatné, že žalovaný potvrdil, že poistnú zmluvu so žalobcom uzavrel. Žalobca navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť v celom rozsahu, eventuálne odvolanie žalovaného ako podané neoprávnenou osobou odmietnuť. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Žalovaný sa prostredníctvom ustanoveného procesného opatrovníka (už v osobe B. E. F. uznesením súdu prvej inštancie č. k. 10C/146/2014-658 zo dňa 13.10.2021) v replike vyjadril len toľko, že zotrváva na doterajších vecných vyjadreniach a návrhoch. Procesný opatrovník sa však dištancoval od vyjadrení žalovaného obsiahnutých v podaniach, ktoré sa netýkajú veci.

21. Žalobca odvoláciu dupliku nepodal.

22. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovaného bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP – súd prvej inštancie rozhodol v jeho neprospech, keď žalobe v plnom rozsahu vyhovel a žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť takýmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 1 a 2 a § 357 písm. m) CSP], preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny v celom rozsahu, t. j. tak vo výroku I., ako aj v závislých výrokoch II. a III. o náhrade trov konania, potvrdil.

23. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi, na ktorých svoje rozhodnutie súd prvej inštancie založil. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie o žalobe žalobcu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

24. Odvolací súd poukazuje na to, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

25. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že je v zmysle ust. § 380 CSP viazaný odvolacími dôvodmi (ods. 1), s výnimkou väd týkajúcich sa procesných podmienok, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (ods. 2). Z tohto vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie, mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť v zmysle ust. § 365 CSP dôvodom

na podanie odvolania, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil. Z uvedeného princípu neúplnej apelácie vyplýva, že odvolateľ má principiálnu zodpovednosť za obsahové vymedzenie svojho odvolania. Odvolací súd nemôže nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než stranou sporu v odvolaní vznesených konkrétnych námietok. Vady týkajúce sa procesných podmienok odvolací súd nezistil.

26. Odvolací súd tak považoval v ďalšom za nevyhnutné vysporiadať sa s odvolacími námietkami žalovaného formulovanými v jeho opravnom prostriedku.

27. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd konal o žalobe žalobcu, ktorá mala vady, a teda neboli naplnené podmienky konania. Žalobca podal žalobu (návrh na vydanie platobného rozkazu) na súd prvej inštancie dňa 30.09.2013, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“). V tom čase účinné ust. § 79 ods. 1 O.s.p. ustanovovalo, že návrh na začatie konania (teda aj návrh na vydanie platobného rozkazu podľa ust. § 172 ods. 1 O.s.p.) má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3 O.s.p., t. j. ktorému súdu je návrh určený, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísaný a datovaný) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom právnická osoba, návrh musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Odvolací súd konštatuje, že dotknutý návrh na vydanie platobného rozkazu obsahuje všetky vyššie uvedené všeobecné náležitosti podania podľa ust. § 42 ods. 3 O.s.p., bolo v ňom uvedené,

že je určený Okresnému súdu Martin, bolo z neho zrejmé, že ho robí žalobca v zastúpení splnomocneným advokátom, bol podpísaný splnomocneným advokátom (viď plnomocenstvo na č. I. 2 zo dňa 25.08.2013 spisu), bol datovaný dňom 17.09.2013 a bolo z neho zrejmé, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a to určitým a zrozumiteľným opisom rozhodujúcich skutočností a uvedením žalobného petitu. Žalobca ako právnická osoba bol v ňom označený v súlade s ust. § 79 ods. 1 O.s.p. obchodným menom, sídlom a identifikačným číslom, jeho zástupca – splnomocnený advokát bol označený menom a priezviskom, sídlom a telefonickým kontaktom a žalovaný ako fyzická osoba bol riadne označený menom a priezviskom, rodným číslom, bydliskom, ako aj údajom o jeho štátnom občianstve. Ak je strana zastúpená splnomocneným advokátom pri procesnom úkone (čo je aj podanie návrhu na začatie konania – žaloby), tento procesný úkon v písomnej forme robí v mene zastúpeného žalobcu splnomocnený zástupca a len ten ho podpisuje. Uvedené logicky vyplýva z inštitútu zastúpenia na základe plnomocenstva, t. j. že splnomocnenec koná za splnomocniteľa. To samé platí, aj pokiaľ ide o odvolanie žalobcu zo dňa 28.05.2018 proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 10C/146/2014-298 zo dňa 12.04.2018, pričom o tomto odvolaní rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 5Co/256/2018-345 zo dňa 25.09.2018, ktorým odvolanie žalobcu podľa ust. § 386 písm. b) CSP odmietol. Ak súčasne žalobca namietal „nútené spoločenstvo konajúcich osôb“, a to advokáta I. B. K. a I. B. J., k tomu považuje za potrebné odvolací súd poznamenať, že na pojednávaní dňa 12.04.2018, ktorého sa zúčastnil osobne aj žalovaný, bol žalobca zastúpený advokátom I. B. K., na základe plnomocenstva (zo dňa 11.04.2018 na č. I. 256 spisu) udeleného mu v súlade s ust. § 33a ods. 1 písm. a) OZ splnomocnencom – zástupcom žalobcu B. B. L., keďže žalobca v plnomocenstve udelenom dňa 25.08.2013 svojmu splnomocnenému zástupcovi B. B. L. výslovne uviedol, že splnomocnenec je oprávnený splnomocniť v rozsahu tohto plnomocenstva tretie osoby a zároveň v súlade s ust. § 16 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, ktoré stanovuje, že advokát sa v rámci svojho poverenia môže dať zastúpiť iným advokátom. Podľa ust. § 33a ods. 2 OZ z právnych úkonov ďalšieho splnomocnenca je zaviazaný priamo splnomocniteľ (žalobca). Zároveň I. B. K., advokát bol v súlade s ust. § 16 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. zastúpený na tento jednotlivý úkon (zastupovanie na pojednávaní) poverenou advokátskou koncipientkou I. B. J. (splnomocnenie zo dňa 12.04.2018 na č. I. 257 spisu). Zástupcovia splnomocnenca (zástupcu žalobcu) netvorí akékoľvek procesné spoločenstvo, keďže nie sú stranou sporu a ani sa neuvádzajú ako zástupcovia strany v rozhodnutí. Vyššie uvedené odvolacieho námietky žalobcu tak odvolací súd považoval za zjavne neopodstatnené.

28. Pokiaľ žalovaný namietal nesprávny úradný postup súdu prvej inštancie, keď súd prvej inštancie rozhodol vo veci platobným rozkazom č. k. 1Ro/2132/2013-13 zo dňa 25.02.2014, proti ktorému podal v zákonnej lehote odôvodnený žalovaný odpor, avšak súd prvej inštancie nevydal uznesenie o zrušení platobného rozkazu v zmysle ust. § 267 CSP a týmto postupom založil vadu konania, odvolací súd poukazuje na to, že k vydaniu platobného rozkazu (dňa 25.02.2014), ako aj k doručeniu odporu žalovaného proti platobnému rozkazu súdu prvej inštancie (dňa 16.06.2014), došlo za účinnosti O.s.p. V tomto čase ešte nebol ešte zákon

č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok ani schválený Národnou radou Slovenskej republiky (k čomu došlo až dňa 21.05.2015), a teda na procesný postup súdu prvej inštancie sa nemohlo vzťahovať ust. § 267 ods. 3 CSP v znení účinnom od 01.07.2016 do 30.06.2021, na ktoré poukazoval v odvolaní žalovaný. V zmysle ust. § 174 ods. 2 veta prvá O.s.p. v znení zákona č. 428/2004 Z. z. účinnom od 01.10.2004 do 30.06.2016 ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. Z dikcie tohto ustanovenia O.s.p. tak vyplýva,

že po podaní odôvodneného odporu proti platobnému rozkazu odporcom v zákonnej lehote na podanie odporu došlo ex lege (teda zo zákona) k zrušeniu platobného rozkazu a súd o tom nevydával (nemal povinnosť vydať) žiadne rozhodnutie o zrušení platobného rozkazu. Súd prvej inštancie tak konal zákonne a procesne nepochybil, keď vo veci ďalej konal a nariadil pojednávanie. Odvolacia námietka žalovaného o tejto vade konania, ktorú mal založiť svojim procesným postupom súd prvej inštancie, tak bola opätovne zjavne neopodstatnená.

29. K námietke žalovaného, že súd prvej inštancie mu neumožnil uplatnenie hmotnoprávnej námietky vzájomnou žalobou, ktorou si uplatňoval nárok na poistné plnenie voči žalobcovi vo vyššej výške, ako bola žalobou uplatnená pohľadávka žalobcu na zaplatenie poistného, považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie vzájomnú žalobu (vzájomný návrh) obsiahnutý v podaní žalovaného doručeného súdu prvej inštancie dňa 13.06.2014 uznesením č. k. 10C/146/2014-51 zo dňa 18.02.2015 podľa ust. § 43 ods. 2 O.s.p. odmietol. Uznesenie súdu prvej inštancie na odvolanie žalovaného bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/276/2015-64 zo dňa 28.05.2015. Dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/276/2015-64 zo dňa 28.05.2015 odmietol Najvyšší súd SR uznesením č. k. 7Cdo/158/2016-162 zo dňa 25.08.2016. Následne súd prvej inštancie uznesením č. k. 10C/146/2014-172 zo dňa 20.04.2017 zastavil konanie o neúplnej vzájomnej žalobe žalovaného, ktorú obsahovalo jeho podanie doručené súdu prvej inštancie dňa 05.11.2015, a to z dôvodu, že dotknuté podanie žalovaného bolo zásadne totožným podaním ako už skôr odmietnutá vzájomná žaloba. Odvolanie žalovaného proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 10C/146/2014-172 zo dňa 20.04.2017 bolo uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/259/2017-214 zo dňa 25.08.2017 odmietnuté. Obdobne potom súd prvej inštancie uznesením č. k. 10C/146/2014-298 zo dňa 12.04.2018 zastavil konanie o neúplnej vzájomnej žalobe žalovaného, ktorú obsahuje podanie žalovaného došlé na súd 21.03.2018, podľa ktorého žalovaný žiadal, aby mu žalobca zaplatil náhradu škody majetkovej ujmy zo zaniknutej dodávateľsko-spotrebiteľskej poistnej zmluvy titulom dlžného povinne úmyselne nevyplateného poistného plnenia z platnej obchodnej zmluvy vo financiách v sume 5.000,- eur + 950,- eur /19 % DFO/ spolu s úrokom z omeškania ročne odo dňa 15.08.2010, žalobca je povinný zaplatiť žalovanému primerané zadostučinenie náhradu škodu nemajetkovej ujmy na poškodených a zneužitých právach pochybne žalovaného vo financiách v sume 1.000,- eur + 190,- eur /19 % DFO/ zákonný zástupca navrhovateľa je povinný zaplatiť žalovanému primerané zadostučinenie škodu nemajetkovej ujmy na právach vo financiách v sume 500,- eur + 95,- eur s /19 % DFO/ bezhotovostne na účet do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Odvolania oboch strán sporu boli potom uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/256/2018-345 zo dňa 25.09.2018 odmietnuté. Možno tak konštatovať, že žalovaný si riadne vzájomnou žalobou neuplatnil akýkoľvek nárok proti žalobcovi, a teda súd prvej inštancie procesne jeho žalobu odmietol. Potom nebol vadný ďalší procesný postup súdu prvej inštancie, keď odmietnutú vzájomnú žalobu žalovaného neprejednal a o nej nerozhodol. Zároveň možno konštatovať, že žalovaný v spore nepreukázal a riadne nevymedzil akýkoľvek nárok, ktorý by mohol uplatniť ako prostriedok procesnej obrany v zmysle ust. § 147 ods. 2 veta za bodkočiarkou CSP. Vzhľadom na uvedené považoval odvolací súd aj námietku žalovaného uvedenú v tomto odseku odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu za nedôvodnú.

30. Žalovaný tiež namietal, že dňa 26.08.2010 uhradil štvrtročné poistné v sume 49,83 eur zročné ku dňu 21.11.2010 po poistnej udalosti, po povinnom nevyplatení dokázanej náhrady škody z poistnej zmluvy žalobcom, žalobca poistné nespotreboval a žalovanému nevrátil. Ako však uviedol súd prvej inštancie v odseku č. 13 odôvodnenia napadnutého rozsudku, žalovaný nepreukázal, že by zaplatil poistné zročné ku dňu 21.11.2010. Odvolací súd sa stotožnil s týmto posúdením súdu prvej inštancie. Žalovaný neunesol v spore dôkazné bremeno preukázať tvrdenie, že zaplatil sporné poistné. Žalovaný neprodukoval počas konania akýkoľvek dôkaz, ktorý by toto jeho tvrdenie podporil.

31. Odvolaciu námietku, že vo veci rozhodovala vylúčená sudkyňa I. B. J.

[§ 365 ods. 1 písm. c) CSP] rovnako považoval odvolací súd za nedôvodnú. Žalovaný neuviedol žiadnu okolnosť podľa ust. § 49 ods. 1 CSP, teda pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní, pre ktorý by bolo možné mať odôvodnené pochybnosti o jej nezaujatosti. Túto námietku žalovaný odôvodnil zásadne len procesným postupom a rozhodovaním menovanej sudkyne v posudzovanej veci. Podľa ust. § 49 ods. 3 CSP však dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

32. Pokiaľ ide o námietky žalovaného ohľadom rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa ust. § 69 CSP, v zmysle ktorého súd ustanoví procesného opatrovníka fyzickej osobe, ktorá nemôže samostatne konať pred súdom a nemá zákonného zástupcu. Rovnako postupuje, ak zákonný zástupca nemôže za fyzickú osobu konať alebo ak je nečinný, aj tieto považoval odvolací súd za nedôvodné. Súd prvej inštancie

odôvodnil svoje rozhodnutie (uznesenie č. k. 10C/146/2014-431 zo dňa 27.08.2019) o ustanovení procesného opatrovníka tým,

že z uznesenia Okresnej prokuratúry Prievidza č. k. 1Pv 684/18/3307-88 zo dňa 22.5.2019

a zo znaleckého posudku žalovaného predloženého Okresnou prokuratúrou Prievidza na jeho žiadosť, zistil, že žalovaný trpí závažnou duševnou chorobou dlhotrvajúceho charakteru. Z priloženého znaleckého posudku žalovaného vyplynulo, že žalovaný nie je schopný chápať zmysel súdneho konania a samostatne konať pred súdom. Uvedené potom konštatoval súd prvej inštancie aj v odseku č. 8 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd považuje v súvislosti s námietkou žalovanou za potrebné primárne uviesť, že súd je povinný skúmať procesné podmienky, ako je aj konať samostatne pred súdom (§ 67 CSP). V rozsahu, v akom nemá osoba spôsobilosť samostatne konať pred súdom, koná za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník (§ 68 ods. 1 CSP) Procesný opatrovník je osoba ustanovená z dôvodov uvedených v tomto zákone súdom, ktorý spor prejednáva a rozhoduje (§ 68 ods. 2 CSP).

Zo záverov znaleckého posudku č. 74/2019 vypracovaného znaleckou organizáciou Centrum duševného zdravia, s. r. o. dňa 11.05.2019 (na č. l. 389 spisu) vyplýva, že žalovaný trpí duševnou poruchou. Uvedené potvrdil aj znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria M. K. ustanovený Okresným súdom Martin v konaní o obmedzenie spôsobilosti žalovaného na právne úkony vedenom pod spis. zn. 19Ps/47/2019, ktorý v znaleckom posudku č. 26/2022 uviedol, že žalovaný trpí duševnou poruchou v pravom slova zmysle, t. j. psychózou (choromyseľnosťou), a to trvalou bludnou poruchou kverulačne-perzekučnou. Jedná sa o poruchu trvalého charakteru, ktorá nie je vyliečiteľná, liečbou je iba ovplyvniteľná (zmiernenie prejavov). Táto sa u žalobcu prejavuje poruchami myslenia s paranoidnými bludmi (vzťahovačnosť) a kverulačnými bludmi (sťažovateľskými), ktoré ovládajú jeho vedomie a chorobne motivujú jeho poruchy konania. Bludné (choromyseľné)presvedčenia sú centrovane na údajné (subjektívne prežívané) nepravosti páchané voči nemu zo strany viacerých úradníkov polície, rôznych prokurátorov, sudcov, znalcov a pracovníkov SSD, a. s. V rámci týchto bludných presvedčení vznikajú kverulačné tendencie s vypisovaním oznámení a sťažností na rôzne úrady a inštitúcie. Svojim psychoticky motivovaným konaním obťažuje svoje okolie a inštitúcie, ale poškodzuje predovšetkým seba a svoju rodinu zbytočne vynakladanými prostriedkami na súdne spory, ktoré iniciuje. V dôsledku trvalej duševnej poruchy s bludmi nie je schopný robiť právne úkony v tom zmysle, že nie je schopný podávať adekvátne podnety, sťažnosti, oznámenia a iné podania na štátne orgány, orgány samosprávy a iné inštitúcie a nie je schopný rozpoznáť možné následky vyvolané týmito podnetmi nezodpovedajúcimi realite. Uvedené závery znalca vyplývajú z rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 19Ps/47/2019-1374 zo dňa 11.12.2023, ktorým bola obmedzená spôsobilosť žalovaného na právne úkony, pričom rozsah obmedzenia bol vymedzený tak, že žalovaný nie je spôsobilý na právne úkony vo vzťahu k orgánom verejnej správy, verejnej moci a samosprávy. Kópia tohto rozsudku bola v rámci skúmania procesných podmienok (§ 161 ods. 1 v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP) odvolaciemu súdu poskytnutá Krajským súdom v Žiline, na ktorom sa vedie konanie o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 19Ps/47/2019-1374 zo dňa 11.12.2023 a o ktorom mal odvolací súd vedomosť zo svojej činnosti. Rozsudok Okresného súdu Martin tak ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu nenadobudol právoplatnosť. Správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o ustanovení procesného opatrovníka žalovanému potvrdzuje aj obsah podaného odvolania, ktoré je, ako sa vyjadril aj žalobca, zmätočné, je zväčša zmesou slov usporiadaných do viet avšak bez logickej súvislosti. Z obsahu odvolania žalovaného však bolo možné (§ 124 ods. 1 CSP) vyabstrahovať vyššie uvedené odvolacie dôvody. Pokiaľ žalobca navrhol odvolanie odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou, odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný aj keď nie je schopný samostatne konať pred súdom, je stranou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vydané a ustanovený procesný opatrovník (uznesením súdu prvej inštancie č. k. 10C/146/2014-658zo dňa 13.10.2021) podaním zo dňa 08.12.2021 oznámil, že zotrváva na doterajších vecných vyjadreniach a návrhoch žalovaného. Týmto bolo možné považovať nedostatok v procesnom zastúpení žalovaného pri podaní odvolania za odstránený.

33. Napokon pokiaľ žalovaný namietal nedostatky písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd takéto nedostatky nezistil (prvopis rozsudku je podpísaný zákonnou sudkyňou vid' č. l. 465 spisu). Rozsudok bol vyhotovený v súlade s ust. § 220 ods. 1 CSP, ako aj s príslušnými ustanoveniami vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy.

34. V nadväznosti na uvedené, konštatujúc neopodstatnenosť odvolacích námietok žalovaného, ktoré nenaplnili akýkoľvek odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozsudok súdu

prvej inštancie vo výroku I., ako aj v závislých výrokoch II. a III. o náhrade trov konania ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keďže žalobca mal v tomto štádiu konania plný úspech. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].